BAKOM KULISSERNA

the Divine Transition

Tankarna och fantasierna om att åka skateboard på nya mer eller mindre åkbara ställen snurrar ständigt i mitt huvud. För drygt ett år sedan berättade jag för en icke skateboardåkande vän om min dagdröm att vända Domkyrkan i Kalmar uppochned och åka skateboard i takvalven. För henne var det en helt ny vy. Hon fastnade direkt för tanken och övertygade mig om att jag borde filmatisera idén!

Själv var jag lite tveksam till en början. Jag insåg tidigt att det skulle krävas mycket arbete, pengar och tid för att få det att se ut som jag ville (läs: trovärdigt). Samtidigt visste jag att det i slutändan bara skulle bli några få minuter film.

Om det var värt allt slit, har jag fortfarande inget riktigt bra svar på. Men film blev det, och såhär gick det till.

TEXT PELLE HYBBINETTE
FOTO FOTOGRAF ??????????????

> Mitt mål var att skapa gudomligt vackra, monumentala, långsamma och pedagogiska bilder av tidlösa trick. Dels för att visa hur vackert skateboard är, men också hur komplicerat det kan vara.

PRODUKTIONEN

Filmens vara eller inte vara berodde på om vi skulle få filma i Domkyrkan i Kalmar. Jag tog kontakt med Domkyrkokaplanen för att presentera idén. Till en början var responsen lite avvaktande och skeptisk. Så snart det stod klart att min avsikt inte var att smutskasta eller förtala kyrkan, var han helt med och ville hjälpa till att förverkliga projektet.

Samma sak gällde de övriga finansiärerna. Det var en ny tanke att kyrkvalv skulle utgöra underlag för skateboardåkning men merparten var snart med i drömmen och ville se den förverkligad. Dessutom fick jag höra om många andra dagdrömmar.

För att uppnå målsättningen; en trovärdig illusion av att Domkyrkan vänds uppochned och folk åker skateboard i taket, skulle det krävas en rejäl budget. Inte minst då vi filmade på riktig film, s.k. 35mm (biofilm). Jag lät budgeten avgöra om idén var tillräckligt bra. Utan pengar – ingen film. Efter tre månaders arbete var produktionsbolaget Good World och jag klara med finansieringen (Film i Skåne, SFI, SVT, Regionförbundet i Kalmar Län, Kalmar Kommun och Svenska Kyrkan som dessutom utsåg mig till kulturstipendiat 2008. Galet! Jag – svenska kyrkans kulturstipendiat!?).

PARBILDERNA

En tid innan jag började planera filmen hade jag en stark AHA-upplevelse. Det gick upp för mig att stillbilder och film egentligen är samma sak! I princip alla stillbilder kan bli film. Säg såhär, du tar en schysst bild, då skulle den bild kunna utgöra en av de 25 bilder per sekund som film egentligen är. 25 stillbilder visade i raskt tempo under en sekund, gör att vi upplever stillbilderna som ”film”, alltså som något annat än stillbilder. Men i själva verket är det alltså exakt samma sak.

För mig var det en ny tanke som öppnade ögonen i många avseenden. Stillbilden och filmens likheter gäller samtliga delar av bilden; motiv, komposition, kontrast, färgmättnad, kornighet osv. Det kanske låter hur dumt som helst, men för mig är denna skillnaden mellan stillbild och film förminskad och förändrad för gott!

För att testa om bildparen (valv + ramp) skulle fungera tillsammans, började jag med att ta ett antal stillbilder på valven i kyrkan. Jag spenderade många timmar i kyrkan med att tänka, plåta och skissa på olika bildlösningar. En komplicerande faktor var att i samma sekund som (still-)bilderna av valven vänds uppochned - för att kunna ”bli åkbara ramper” – byts betraktningsvinkeln! Länge tänkte jag att Humlans böjar skulle vara perfekta. De är dessutom gröna, vilket kunde funkat perfekt inför greenscreen tagningarna.

Efter många och långa diskussioner med min vän, filmfotografen Hans Hansson valde vi att använda vertrampen på Bryggeriet. Främst för att inte vara väderberoende, men också för att rampen på Bryggeriet är lättare att åka i jämfört med den ojämna betongen i Humlan. Caféet och loftgången på Bryggeriet gjorde att vi kunde filma snett ovanifrån. Sist men absolut inte minst, vertrampens radie är nästan densamma som den i takvalven. Detta underlättade efterbearbetningen avsevärt.

CASTINGEN

Huvudrollerna spelas av Ann Petrén, Erik Connatty och Fanny Danielsson. Ann Petrén mailade mig ett par månader innan inspelningen för att fråga om hon fick använda min förra kortfilm Dreamscape som inspiration. När jag fick mailet trodde jag först att någon drev med mig. Ann Petrén är ju kändis! Jag frågade då om hon ville vara med i min nya film vilket hon gärna ville. Det känns fortfarande overkligt då Ann är en av mina absoluta favoritskådespelerskor. Erik är en local ripper från Kalmar. Han är en hyvens kille och en fantastisk naturlig begåvning både framför kameran och på brädan.

Att välja ut åkarna till filmen var ett delikat problem. Alla har vi våra personliga favoriter och tidlös stil var ledstjärnan i detta castingarbete! Koffe Hallgren tog sig ända från Malaga för att kunna vara med. I like! Väl på plats i Malmö diskuterade åkarna och jag tillsammans fram vilka trick som skulle passa. Mitt mål var att skapa gudomligt vackra, monumentala, långsamma och pedagogiska bilder av tidlösa trick. Dels för att visa hur vackert skateboard är, men också hur komplicerat det kan vara. Min förhoppning är att även oinitierade ska kunna uppskatta det vackra, tyngdlösa och drömska i åkningen.

INSPELNINGEN

Filmen består av två delar, ett gudstjänstfirande och en skateboard-drömsekvens. Målsättningen med båda var att skapa trovärdighet. Jag ville att gudstjänsten skulle kännas äkta. Den fick absolut inte kännas som en filminspelning med X antal statister. Tack vare Kalmar Fotoklubbs medlemmar, olika kyrkokörer, äldreboenden, studenter och nära och kära lyckades vi mer eller mindre fylla den enorma kyrkan! Det var en ny erfarenhet för mig att ge regi åt så många människor. Skrämmande och spännande om vartannat.

Inspelningen av kyrkscenerna skedde under två dagar i maj. Direkt därefter skickades filmrullarna express för framkallning och scanning. De rykande färska bilderna använde vi under den dag då vi spelade in skateboardscenerna.

Jag minns att det var svårt att koordinera allt på plats på Bryggeriet. Det blir snabbt väldigt hög ljudnivå och slamrigt när ett gäng åkare ska träna trick, samtidigt som ett helt filmteam ska arbeta fram en komplicerad ljussättning. Det var svårt att tänka klart och utan all hjälp från filmteamet, åkarna och alla runtomkring hade det lätt kunnat bli pannkaka av alltihop.

GREENSCREEN - BRYGGERIET

Illusionen av att åkarna åker i taket gjorde vi med s.k. greenscreenteknik. Denna teknik möjliggör färgseparering, alltså att man tar bort allt grönt. Vi byggde en cirka 90 kvadratmeter stor greenscreen på Bryggeriet i Malmö. I vanliga fall är en greenscreen något man placerar bakom skådespelare för att frilägga bakgrunden och byta ut den mot något annat. Nu skulle åkarna åka på greenscreenen.

Utmaningen var att få fram en så matt och stryktålig yta som möjligt. Vi gjorde flera tester och till slut lackade vi hela greenscreenen, vilket funkade fint.

För att lyckas lyfta bort den gröna skärmen i redigeringen, utan att också ta bort det som man vill ha kvar (åkarna) krävs noggrann och generös ljussättning. Tack vare en duktig dansk ljusmästare lyckades vi både få ett jämnt ljus över hela greenscreenen, men också en fin ljussättning av ”solen” som, då allt vänts uppochned, lyste nerifrån och upp.

Ljussättningen gjorde dock att det blev nära på omöjligt att åka på greenscreenen! Det artificiella ljuset tog bort alla ”normala” skuggor, vilket ledde till att djupseendet försvann. Det var som att åka med förbundna ögon. Definitivt en aspekt vi inte tagit med i beräkningarna... Men tack vare de fenomenala insatserna från Sarah Meurle, Mika Edin, Koffe Hallgren, John Magnusson, Viktor Sjödin och Danijel Todorovic löste sig även detta.

En annan faktor som åkarna hade att förhålla sig till var att vi filmade merparten av skateboardscenerna med 130 bilder/sekund. Detta för att kunna skapa drömska och gudomligt vackra slow motion effekter. Det är allt annat än billigt. Ljudet av kameran som skriker fram alla bilder, är en stressande och pressande faktor. Det är lite som att fotografera sekvenser, med film i stillbildskamera. Ni som fotograferat sekvenser innan stillbildskamerorna blev digitala, vet vad jag menar.

POSTPRODUKTION

Efterbearbetningen av filmen tog mer än 6 månader. En av många anledningar till detta var att varje filmruta scannas och läggs ihop (kyrkvalv + skateboardåkare)

som digitala, högupplösta filer i programmet Flame. Det blir snabbt extremt stora datamängder, vilket gör arbetet extra tidskrävande. Min favorit och filmguru Johan Eklund, Sveriges förmodligen främsta Flame artist, gjorde detta arbete. Vi satt många, långa, trött- skrattfyllda nätter tillsammans.

Musiken i filmen är en instrumental version av Anna Ternheims "Such a lonely soul" som musikern Pelle Jacobsson spelat in på Berwaldhallen i Stockholm. Efter detta, ljudläggningen, eftertexter, färgkorrigering, ljussättning, printar, många låånga timmar.

Det är många pusselbitar som ska på plats och det bitter-ljuva i filmprocessen är att en film aldrig blir bättre än dess svagaste länk.

SUMMERING

Likt alla andra skateboardåkare har jag svårt att betrakta arkitektur utan att fantisera kring åkbara ytor och vilka trick som skulle kunna utföras var och hur. Kör jag igenom ett samhälle jag inte varit i tidigare, går dessa tankar blixtsnabbt. Jag scannar automatiskt och undermedvetet av min omgivning i detta sökande efter nya åkbara ställen. Stundtals blir det nästan meditativt!

Takvalven i Domkyrkan i Kalmar har alltid, i mina ögon varit perfekta ramper och många gånger har mina tankar vandrat iväg i takets böjar, corners och bowls. Tänk om man kunde få åka i de himmelskt vackra valven, på den jämna, släta vitmålade betongen… Den enda fysiska begränsningen är att allt är vänt åt fel håll! Men i filmens underbara värld är det bara fantasin som sätter gränser.

Alldeles för ofta avfärdas skateboard som något destruktivt. Är det inte att vi gör fula märken på stadens kanter, är det ljudet från hjulen som skrämmer slag på folk så är det allt prat om skador, droger och ja ni vet hur det brukar låta.

Jag ville visa att skateboard kan var något annat. Kanske något högre. Kanske något gudomligt, utan att jag för den sakens skull är troende. Men det är en annan historia.

Så var det värt allt slit? Svårt att säga, men nu är det gjort och det är fantastiskt roligt att kunna visa filmen och höra alla positiva kommentarer och associationer från folk som sett den. Men det bästa med film är allt kul folk jag lärt känna! Jag är så glad och tacksam för allas insatser!

Filmen hade premiär på Göteborgs Filmfestival våren 2009 och kommer visas på SVT under 2009, fast då med ännu ej satt svensk titel. Tills dess kan ni kolla på transition.se där en film om hur The Divine Transition blev till finns.

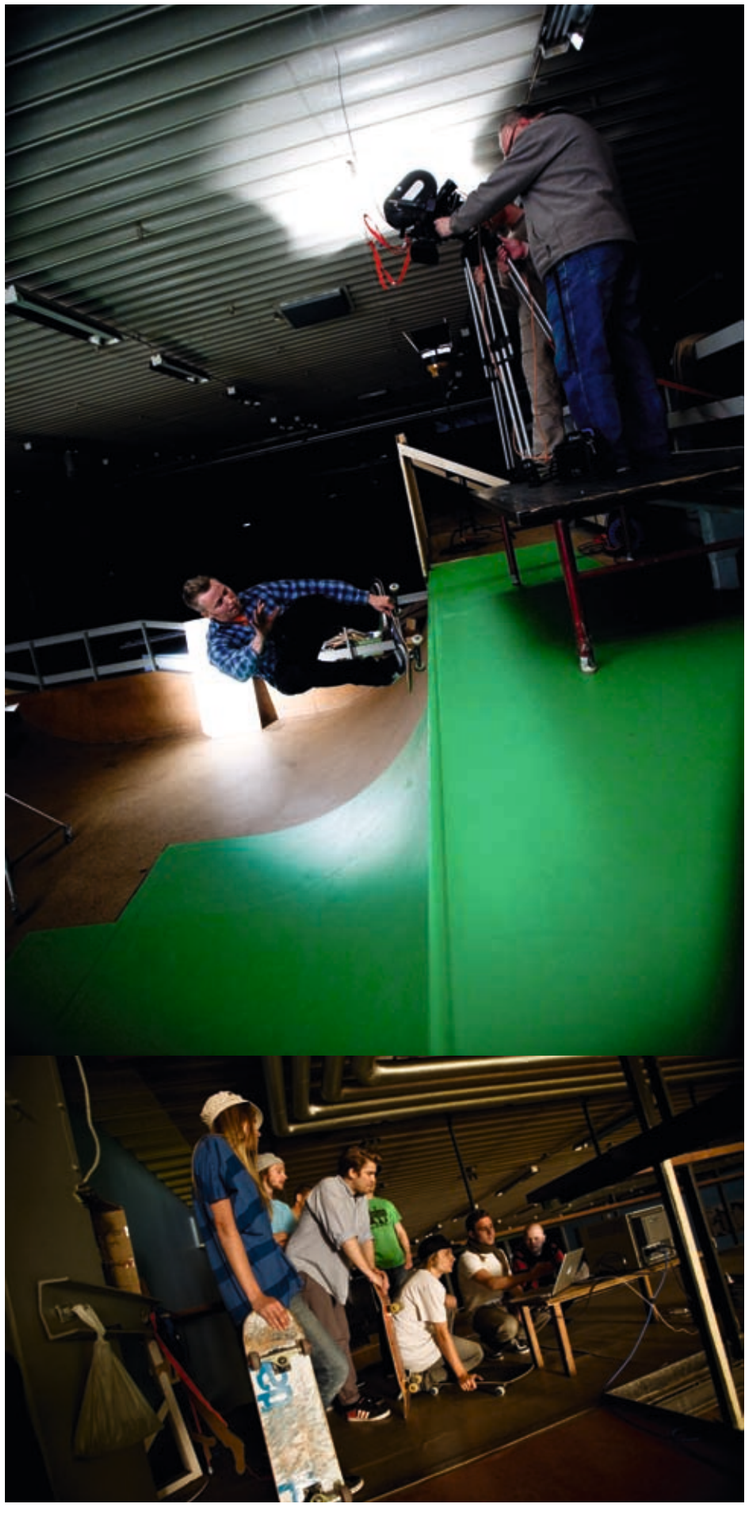

Föregående uppslag
Text.

Detta uppslag
Text.

Conse magna facinim duis alisl dolorpero dipsusto dolortin er susto et doloreet alisi

SVENSKA SKATEBOARDGALAN 2009

Giftorm Årets skatare man

Giftorm Årets skatare kvinna

Transition Årets Fotograf

Transition Årets Filmare

Årets Film

Årets Nykomling

Årets Hederspris

Årets Team

Årets Vert

Årets Utländska Prestation

Årets Trick

Årets Slam

Stockholm 12:e december 2009
www.svenskaskateboardgalan.com